

הזקן והגנבים

סיפור קורדי

א. שמילוב, ו.גאצק

ציורים מ.קוצ'גינה

בעיר אחד חי זוג זקנים עניים. על הזקן סיפרו שהוא יודע לפתור כל חידה, לנחש כל הטעיה. גם סיפרו שהוא יודע להבחין בגנב. ובעיר חיה גם חבורה של ארבעים גנבים. כולם ידעו על כך, אך לא הצליחו לתפוס אותם במעשה.

פעם הם אפילו גנבו זהב מאוצר של השח. השח קרא אליו את הזקן ואמר לו "מספרים שהנך יודע לפתור כל חידה ולנחש הטעיה, וגם להבחין בגנב. מאוצר שלי גנבו זהב. אני נותן לך ארבעים יום כדי שתמצא את הגנבים. אם תמצא, תקבל תגמול יפה. אם לא, אצווה לכרות את ראשך." עצוב חזר הזקן הביתה. "מה אמר לך השח?" שאלה אישתו. "אמר למצוא את הגנבים תוך ארבעים יום" סיפר הזקן "ולא, יכרות את ראשי."

"איזו צרה" התחילה הזקנה לבכות "איך תדע מי הגנב." הם דאגו מאוד ולא ידעו איך להינצל מהצרה.

ובינתיים הגנבים שגנבו את הזהב שמעו כי השח קרא לזקן הידען והתייעץ אתו איך למצוא את הגנבים. הם נבהלו מאוד. בערב התאספו כולם וראש הגנבים אמר "בערב הזקן מדבר עם אישתו. בוודאי דנים איך לגלות אותנו. נשלח אחד מאתנו

שיקשיב מה הם אומרים, ויספר לנו מה שמע ומה הם רוצים לעשות."

שלחו הגנבים אחד מהם לביתם של הזקנים. הוא התגנב תחת החלון, שם אוזן ושמע את קולו של הזקן "אישה, היו לנו ארבעים, ועכשיו אחד כבר פחות. נשאר רק שלושים ותשעה."

הזקן דיבר כמובן על הימים שנתן לו השח כדי לתפוס את הגנבים. והגנב חזר לחבורה שלו וסיפר "הם מדברים עלינו והם יודעים הכל. בעצמי שמעתי איך הזקן אמר שהיינו ארבעים ונשאר רק שלושים ותשעה. ואכן, אני הלכתי ואתם נשאתם שלושים ותשעה."

הגנבים נבהלו עוד יותר ובלילה הבא שלחו שוב. הפעם יצאו שני גנבים להקשיב לזקנים. התגנבו השניים לדלת הבית ושמעו דרך הסדק את קולו של הזקן "היו בסך הכל ארבעים ועכשיו נשאר רק שלושים ושמונה."

"כן, עכשיו שניים פחות" ענתה הזקנה. שוב חזרו הגנבים וסיפרו "הם יודעים הכל! בעצמנו שמענו איך הזקן אמר שהיינו ארבעים והיא ענתה

חזר הגנב לחבורה שלו. חשבו, חשבו והחליטו שהזקן צודק. בלילה החזירו את הזהב למקומו. בבוקר מסרו לשח שכל הזהב הוחזר. השח השתומם - כל כך מהר גילה הזקן את הגנבים. הוא קרא לזקן ואמר "חכמתך הצילה את הקופה שלי. איזה פרס תרצה?" והזקן שמח שהשח לא מעניש אותו וקרא "יחיה השח שנים ארוכות. תן לי ללכת בשקט הביתה ולא לחפש יותר גנבים."

שנשארו שניים פחות. זה בטוח שעלינו דיברו. הרי אחרי שהלכנו, אתם נשארתם שלושים ושמונה." ראש הגנבים חשב וחשב ובסוף אמר "אין ברירה. עלינו להביא את כל הזהב שגנבנו אל הזקן. שיחזיר אותנו לקופת השח, אבל שלא יספר מי אנחנו. אם הוא יגלה אותנו ואז כולנו נעלה לגרדום."

למחרת שלחו איש אחד מהם אל הזקן. הוא הביא את כל הזהב הגנוב ואמר "קח את הזהב שגנבנו אצל השח. תחזיר אותו, ורק אל תספר לו מי אנחנו."

אבל הזקן לא רצה לקחת את הזהב. אמר "אם אקח אותו ואביא לשח, ישאל מי הגנבים. מה אענה לו אז? הוא יחשוב שאני בעצמי גנבתי ויתלה אותי בגרדום."

"אז מה נעשה?" שאל הגנב "עזור לנו, אנו לא רוצים להיענש."

"בלילה תחזירו בעצמכם את הזהב לאוצר השח ותשימו באותו מקום שממנו לקחתם. אז השח לא ישאל יותר מי הגנבים."